

اولین نایبانی دوو میدانی

هاجر تکتاز: قهرمان پرتاب وزنه

قریب به ۲۰ سال در عرصه ورزشی تلاش می‌کند و در این مدت توانسته ۳۴ مدال قهرمانی کشوری، ۲ مدال قهرمانی آسیایی و ۲ مدال نقره پارا آسیایی را به‌دست آورد. تکتاز از نعمت بینایی محروم است اما این وصف همه موانع را با کوشش زیاد از سر راه موفقیتش برداشته و امروز در زمره قهرمان‌های نامی کشور قرار دارد. او در رشته‌های دیگر ورزشی هم موفقیت‌هایی کسب کرده است. سال ۱۳۸۲ در مسابقات جهانی کانادا شرکت کرد در رشته دوومیدانی موفق به کسب مقام برتر شد. او می‌گوید: «اولین بانوی نایبانی بودم که در این مسابقه شرکت کردم. اگر کسی اراده کند تا به هدفش برسد حجاب نمی‌تواند مانعش شود.»

پیرونده

به انتخاب یک بانو احترام می‌گذارند

سفر پویه مهدوی نادر به دور دنیا با دوچرخه

از کودکی ۲ آرزوی بزرگ داشت: یکی کمک به کودکان یتیم و دیگری سفر به دور دنیا. پویه مهدوی نادر، برای تحقق آرزوهای آستین همت بالا زد و حالا سابقه ۳۲ سال خدمت‌رسانی داوطلبانه به کودکان بی سرپرست و البته سفر با دوچرخه به دور دنیا را در کارنامه‌اش دارد. او برای ما از سفرهای ماجراجویانه‌اش روایت می‌کند.

وقتی دختر دبستانی بودم، ۲ آرزوی بزرگ داشتم. اول اینکه دلم می‌خواست یک روز جهانگرد شوم و حتی در رویاهایم می‌دیدم که با یک کوله‌پشتی راهی سفر شده‌ام. آرزوی دیگرم این بود که وقتی بزرگ شدم یک خانه دو طبقه داشته باشم که در یک طبقه خردم زندگی کنم و در طبقه دیگر یک پرورشگاه برای حمایت از کودکان یتیم داشته باشم. در ۱۷ سالگی با خبری به «حمیت للعالمین» آشنا شدم و یکی از آرزوهایم عملی شد و تا امروز حدود ۲۲ سال است که به عنوان مدکار داوطلب در حوزه حمایت از تحصیل کودکان یتیم فعالیت می‌کنم. آرزوی دوم من این بود که یک روز جهانگرد شوم. وقتی ۲۳ ساله بودم نخستین قدم‌ها را برای تحقق این آرزو برداشتم. آن روزها هنوز «یک پیکر» یا سفر با کوله‌پشتی برای مردم ما وازه آشنایی نبود، اما من تصمیم گرفتم با یک کوله‌پشتی و پای پیاده به نقاط مختلف کشور سفر کنم. اولین روز فروردین سال ۱۳۸۲ برای من روز ویژه‌ای است. چون آن روز یکی از بزرگ‌ترین قدم‌های زندگی‌ام را برداشتم. آن موقع، ۲۸ ساله بودم که تصمیم گرفتم

با یک دوچرخه به دور دنیا سفر کنم. سفر با دوچرخه را هم با شعار عشق، دوستی و صلح جهانی شروع کردم. از این سفر هم ۳ هدف داشتم. نخست اینکه برای کودکان یتیم، کمک مالی جمع‌آوری کنم و دوم اینکه با جوانان کشورهای مختلف گفت‌وگو و تبادل فرهنگ داشته باشم و سومین هدفم، دیدن نشانه‌های خداوند در جهان هستی بود. از ۱۷ سالگی انتخاب کردم که حجاب داشته باشم. منظورم این است که واقعا حجاب انتخاب است و نه صرفا به این دلیل که در یک خانواده مسلمان به دنیا آمده‌ام. حجاب هیچ محدودیتی برای من ایجاد نکرد و در این سال‌ها با مردم فرهنگ‌های مختلف دیدار کردم و پیام صلح و دوستی را به آنها رساندم. اگر چه ممکن است حجاب وجه تفاوت من با مردم برخی کشورها باشد اما وجه اشتراک همه ما صلح و دیگر خواهی است که این موضوع ما را به هم نزدیک می‌کند. تجربه سال‌ها سفر با دوچرخه به کشورهای مختلف دنیا به من می‌گوید ۹۹ درصد مردم جهان با موضوع حجاب ارتباط خوبی دارند و دست کم اینکه من در این سفرها هیچ تجربه‌ای از واکنش منفی به حجاب نداشتم. یک دلپاش این است که مردم جهان با اسلام و مسلمان‌ها آشنا هستند. به‌ویژه در برخی کشورها و فرهنگ‌ها که مردم باورها و اعتقادات مذهبی خودشان را دارند، بیش از مردم دیگر کشورها به حجاب به عنوان اعتقاد و انتخاب یک بانو احترام می‌گذارند.

حسن غرور یک قهرمان

فاطمه رضایی پور؛ قهرمان کونگ‌فوی

۲۰ سال دارد و از ۸ سالگی ورزش می‌کند. او علاوه بر مهارت در رشته تکواندو در رشته کونگ‌فو هم قهرمان است. رضایی پور در مسابقات جهانی ترکیه به سال گذشته برگزار شد توانست مدال طلا به‌دست بیاورد. او درباره پوشش بانوان کونگ‌فو کامی‌گوید: «لباس‌های ما ضخیم است و ورزش کردن با آنها، گرمای زیادی تولید می‌کند. در صورتی که حریف مقابل ما چنین شرایطی را ندارد. با این وصف معتقدم هیچ کدام از این موارد نمی‌تواند مانع پیروزی زنان ورزشکار ایرانی شود.» به گفته رضایی پور ایستادن روی سکوی قهرمانی حسن غروری دار که فقط یک ورزشکار می‌تواند آن را تجربه کند.

حفظ غرور ملی
نیولوفر اردلان؛ مربی و عضو سابق تیم ملی فوتبال
 متولد ۱۳۶۴ و یکی از بازیکن‌های تیم فوتبال ایران است. او خود را سرباز کشورش می‌داند و می‌گوید: «نام ایران همیشه باید جاودانه بماند. موفقیت زنان ورزشکار هم یکی از راه‌های سرفرازی ایران است. در رشته فوتبال موفقیت‌های زیادی را به‌دست آورده‌ایم. رتبه پنجم در جهان را کسب کرده‌ایم و قهرمان غرب آسیا هستیم.» اردلان حجاب کامل را مایه عزت زن ایرانی می‌داند. او در ادامه به نکته مهمی اشاره می‌کند: «بسیاری از مسابقات ما در مناطقی برگزار می‌شود که آب و هوای گرم و شرجی دارند؛ مثل کشورهای حاشیه خلیج فارس یا کشورهای آسیای شرقی. بازی کردن در آنجا بسیار سخت و طاقت‌فرساست. گرما و رطوبت بچه‌ها را خسته‌تر می‌کند. دوییدن با پوشش کامل کار راحتی نیست اما چون بچه‌ها برای هدفتان تلاش می‌کنند این دشواری را به چشم‌شان نمی‌آید. زنان ورزشکار ما روی کشور خود تعصب دارند. از آن‌رو همه توان خود را به کار می‌گیرند تا افتخار آفرینی کنند.»

خارجی‌ها می‌خواهند بدانند چطور با این پوشش مدال آور می‌شویم

ورزشکاران بسیاری متفاوت است. باین حال، در رشته دوومیدانی، خیلی از ورزشکاران محبچه موفق شده‌اند تا مقام قهرمانی برسند. افتخار آفرین شونده، به نظر من، حجاب هر چند محدودیت‌هایی برای ورزشکاران ایجاد می‌کند اما چالش به حساب نمی‌آید. زنان به این نتیجه رسیده‌اند که اگر تلاش کنند، می‌توانند با حجاب به موفقیت و افتخار برسند. برای من هرگز تمرین کردن و مسابقه‌اندن با حجاب دغدغه و چالش نبوده است.» مبینی از واکنش رقبا و طرفداران ورزشی خارجی درباره حجاب ورزشکاران ایرانی اینطور یاد می‌کند: «در مسابقات جهانی برای آنها جالب است که ما چطور با این پوشش مسابقه می‌دهیم و مدال‌ها را می‌شویم. دختران ایرانی می‌توانند جایگاه زن ورزشکار ایرانی را با حجاب اسلامی در جهان تثبیت کنند، به‌شروطی که به آنها اهمیت داده شود.»

قانون

بررسی لایحه جدی عفاف و حجاب

۱. تفکیک نشدن صحیح متخلفان
 طبق ماده ۲ لایحه فرقی بین کشف حجاب سر و پوشیدن لباس زن و خیابان وجود ندارد و رویکرد تساهلی نسبت به همه افراد اجرا خواهد شد.

۲. پلیس در نقش عکاس
 طبق ماده یک آیین لایحه پلیس حق هیچ گونه مداخله میدانی را ندارد یعنی اگر یک یا چند نفر حتی بلباس زیر در خیابان حاضر شوند پلیس تنها باید عکسشان را بگیرد تا در مرحله بعد پیامک تذکر برایشان ارسال شود.

۳. لطفاً تحمل کنید!
 چنانچه ذکر شد پلیس امکان مداخله با فرد برهنه را ندارد؛ مردم هم در صورت مداخله با مجازات ربه‌رو می‌شوند و چاره‌ای جز نظاره ندارند.

۴. جرایم تسخیر آمیز
 کسی که بدون پوشش سر یا حتی برهنه در خیابان قدم بزند، تنها در صورتی که دور بین تصویرش را ثبت کند یا پیامک تذکر ربه‌رو و در مرتبه بعد بلا جریمه ۱۰۰ هزار تومانی مواجه می‌شود.

۵. فرآیند غیر ممکن
 پیامک و جرایم ۱۰۰ و ۲۰۰ هزار تومانی نیز منوط به عکاسی پلیس و بارگزاری تمام ادله و قراین تخلف در یک سامانه است که فرآیندی غیر ممکن یا دشوار خواهد بود.

۶. این کجا و آن کجا
 پلیس حق دارد در صورت مشاهده تخلف رانندگی همان‌جا ششما را جریمه کند؛ در حالی که جریمه حضور برهنه در خیابان منوط به بارها ثبت تصویر واضح چهره خواهد بود تازه اگر ماسک به صورت نداشته باشید!

۷. ایبال‌ها!
 طبق این لایحه، تنها با نصب تابلوسی «حجاب»، تردد افراد برهنه و نیمه برهنه در ایبال‌ها و پاساژها و مراکز تجاری قانونی می‌شود (۱) و مدیران این مراکز، مسئولیتی نخواهند داشت.

۸. راننده را در باب!
 طبق تصریح ماده یک، برندها شینان خودرو می‌توانند هر پوششی داشته باشند؛ در صورتی که «راننده» بدون حجاب باشد پلیس می‌تواند ورود و نقش عکاسی خود را ایفا کند.

۹. ایران بهشت برهنه گریان
 در صورتی که جریمه فرهنگی کامل در آمریکا هزار دلار معادل ۵۰ میلیون تومان است، طبق این لایحه، جریمه فرهنگی در ایران تنها ۸ تا ۱۲ میلیون تومان خواهد بود.

دیدگاه

رایحه نجابت

فاطمه غفار حدادی با پوشش اسلامی به جهان سفر می‌کند و کتاب می‌نویسد

زنانی که به نمایندگی از مردم مسلمان ایران در عرصه‌های جهانی حضور پیدا می‌کنند و پیام و فرهنگ انقلاب اسلامی را به جهانیان می‌شناسانند، فقط در زمینه‌های ورزشی، هنری یا علمی خلاصه نمی‌شوند و در سایر حوزه‌ها مانند ادبیات هم چهره‌های مطرحی از زنان نویسنده داریم که با حضور مؤثر خود در عرصه‌های بین‌المللی، نمایندگان شایسته‌ای از مردم مسلمان ایران در اقصی نقاط جهان هستند.

دید متفاوت مسلمانان و اروپایی‌ها

یکی از این زنان موفق، فاضله غفار حدادی، داستان نویس فعال است که دستنی هم در سفرنامه‌نویسی دارد. او در مقام یک نویسنده با رعایت کامل پوشش اسلامی به کشورهای مختلف جهان سفر می‌کند و علاوه بر نمایندگی زنان مسلمان ایران در مراکز و محافل جهان، مشاهدات و تجربیه‌هایش از این سفرها را هم در قالب سفرنامه‌های متعدد می‌نویسد و در داخل کشور منتشر می‌کند. غفار حدادی که کتاب‌های متعددی در کارنامه خود دارد، بعد از انتشار کتاب «هکده خاک بر سر» وقتی از او سؤال می‌شود که شما به عنوان یک زن مسلمان طبعاً با پوشش خاصی در آنجا حضور داشتید، باز خود را اروپایی‌ها به این پوشش شما چطور بود و چه نگاهی داشتند؟ گفت: «ما اینجا می‌گوییم اروپا و تصورمان این است که یک جامعه کاملاً یکدست هستند، ولی اینگونه نیست. دیدی که نسبت به مسلمان‌ها دارند از یک کشور به کشور دیگر فرق می‌کند. اصلاً یکدست نیست، ما چون ویزای شینگن داشتیم موفق شدیم چند کشور مختلف اروپایی دیگر هم برویم؛ انگلیس، آلمان، اسپانیا و هلند. مثلاً ممکن است در یک شهر یا کشور، مسلمانان یک کشور زیاد باشند. طبعاً نوع فرهنگ این‌ها روی دیدشان نسبت به مسلمانان اثر می‌گذارد. به همین خاطر، نگاه‌شان به اسلام و مسلمانان یکدست نیست. مثلاً دیدی که در لندن نسبت به مسلمانان وجود دارد با نقاط دیگر اروپا متفاوت است. من در لندن زنان مسلمان را می‌دیدم که پوشیده داشتند، چیزی که در ایران خودمان هم شاید خیلی کم باشد. مثلاً در لوزان که ما بودیم، تیپ محبچه‌ای مثل من در کم‌درآمد داشت جز دوست خودم که او هم ایرانی بود. در حالت عادی که خب همه به همه لیختن می‌زند ولی در مرکز زنان که قدری صمیمی‌تر بودند خانم‌ها سوالات زیادی از من می‌پرسیدند. مثلاً برایشان عجیب بود که چرا روسری سرم می‌کنم. می‌پرسیدند در خانه هم روسری سرم می‌کنی؟! در سفرها گوشه‌ایم در باره حجاب اسلامی برای مخاطبان اروپایی پاسخ‌های قانع‌کننده داشته باشم.»

با افتخارم زیر پرچم ایرانم

حمیده اسماعیل نژاد؛ دوندۀ پرسرعت
 دوندۀ سرعت ایران، به‌تازگی با شکست‌نر کورد فرانسه قضیحی در جریان رقابت‌های بین‌المللی ازروم ترکیه در ماده ۱۰۰ متر، در جایگاه نخست قرار گرفته است. حمیده اسماعیل نژاد که این روزها در اردوی آمادگی تیم ملی کشورمان حضور دارد، می‌گوید: «حدود ۲ ماه است که برای آمادگی مسابقات تایلند در اردوی تهران حضور دارم. تلاش می‌کنم در این مسابقات آخرین زورم در تمام زمان‌ها را به‌کار ببرم و در این مسابقات شرکت کنم. ۱۰۲۸ تایلند را که به‌خاطر وزش باد ثبت نشد، تکرار کنم. مسلمانم که در رشته‌های مختلف فعالیت می‌کنند و عنوان مشکلی با پوشش ورزشی‌شان ندارد من و همه بانوان مسلمانم می‌شود تا مسلمانان محبچه‌تری به ورزش بانوان قهرمانی به‌دست می‌آورند؛ از همان ابتدا با همین پوشش تمرین کردیم و به‌رگز دغدشت پیدا کردیم. به‌عنوان یک بانوی محبچه‌ای ایرانی افتخارم این است که پرچم کشورم را بالا ببرم و در میادین ورزشی بدرخشم و دل مردم را شاد کنم.»

نگاه متفاوت جهانیان به پوشش ما

نجمه سانجنیان؛ شمشیرباز ملی پوش
 عضو تیم ملی شمشیربازی زنان ایران است و تاکنون توانسته ۲۰ مدال طلا، نقره و برنز در رده‌های استونی نوجوانان، جوانان و بزرگسالان را در کارنامه خود ثبت و موفقیت‌های بسیاری را در این رشته کسب کند. نجمه سانجنیان معتقد است که یک ورزشکار برای موفقیت نیاز ندارد که بی حجاب باشد. او تأکید می‌کند: «به اعتقاد من حجاب هیچ وقت مانعی برای بانوان ورزشکار ایرانی نیست. البته ورزش با حجاب یکسری سختی‌هایی دارد و من منکر آن نیستم. اما عامل بازدارنده نیست و حتی باعث می‌شود تا مسلمانان محبچه‌تری به ورزش بانوان داشته باشند. حتی همین حجاب باعث شده تا بانوان ورزشکار در نگاه جهانیان برترنگ باشند. امیدوارم من و دیگر بانوان ورزشکار با همین حجاب بتوانیم موفقیت‌های بیشتری برای کشور کسب کنیم.»

افتخار آفرینی بانوان

سحر محمدحسینی؛ قهرمان موتورسواری
 علاقه زیادی به موتورسواری دارد و از سال ۹۷ به‌طور جدی این رشته ورزشی را دنبال کرده است. او مرتب در حال تمرین است تا در مسابقات کشوری خوش بدرخشد. محمدحسینی می‌گوید: «مسئله دغدغه‌هایی از آسیا ارسال شده که موتورسوارها را برای شرکت در مسابقه دعوت کرده‌اند. بانوان ورزشکار ایرانی قدرتمند و همیشه افتخار آفرین هستند. شاید پوشش کامل سختی‌هایی برایشان داشته باشد اما این موضوع نمی‌تواند سداهاشان شود. ایستادن بانوان محبچه‌ای روی سکوی قهرمانی یک افتخار است.» محمدحسینی در ادامه به نکته خوبی اشاره می‌کند: «لباس موتورسواری چرمی و ضخیم است. علاوه بر آن باید از کلاه کلسکت استفاده کنیم. همین مسئله گرمای زیادی تولید می‌کند به‌خصوص در فصل تابستان؛ اما برای من هیچ کدام از این موارد اهمیت ندارد.»

با من چادری عکس سلفی می‌گرفتند

سلما همتیان؛ پدیده نوظهور شطرنج ایران
 حدود ۸ سال دارد و خیلی اتفاقی با رشته شطرنج آشنا شده است اما قابلیت‌ها و استعدادهایش او را به جایی رساندند که مهرماه سال گذشته در مسابقات آسیایی آندونزی و در رقابت با ۴۶۵ شطرنج‌باز دختر و پسر با چادر روی سسکو رفت و نخستین طلای مسابقات برون‌مرزی خود را کسب کرد. افتخار آفرینی «سلما همتیان» شطرنج‌باز مشهوری در مسابقات بین‌المللی آن هم با حجاب کامل بازی‌های زیادی در رسانه‌ها داشت. سلما شیب پیش از اعزام به اروپا به بی‌سادی می‌آورد و می‌گوید: «به مادرم گفتمم چچادر را با حجاب ایران را در چندم بگذار تا اگر مقام ببورم، می‌خواهم با چادر روی سکو حاضر شوم و پرچم ایران را بالا ببرم و با همین نیت هم رقابت کردم. وقتی در مقابل حریفان آندونزیایی،

شیرزنی پیروزی خیلی زیباست

فرزانه عسگری؛ قهرمان تیراندازی با کمان
 قهرمان رشته تیرو کمان پارالمپیک ۲۶ سال دارد و ۱۴ سالگی می‌شود که سسراغ این ورزش رشته است. او به‌عنوان عضو تیم ملی پاراتیراندازی فعالیت می‌کند و در کارنامه ورزشی خود از کسب طلای جهانی ۲۰۱۷ تا کسب مقام چهارم تیمی پارالمپیک ۲۰۲۰ ثبت کرده است. این بانوی میانه‌های از چند سال پیش داوطلبانه عضو هلال احمر ارومیه شده و به‌عنوان مربی، تیم‌های هلال احمر را تمرین می‌دهد. او می‌گوید: «ورزشکاران رشته تیراندازی در فضای باز و مختلط تمرین می‌کنند. بنابراین ما بر خلاف دیگر ورزشکاران که می‌توانند در سالن بدون حجاب تمرین کنند باید همیشه پوشیده باشیم. باین حال هیچ کدام از بانوان گله‌مند نیستند چون با انگیزه سراغ این رشته ورزشی آمده‌اند. به اعتقاد من شیرزنی پیروزی خیلی زیباست.»

پوشیدگی مانع فعالیت نمی‌شود

آتنا محمدی‌ها؛ قهرمان پرتاب وزنه
 ۲۰ سال دارد. ابتلا به بیماری سی پی (فلج مغزی) باعث ویلچر نشین شدن او شده است. او با همه موانع پیش‌رو در مسابقات جوانان بحرین، امارات و مراکش شرکت کرده و موفق به کسب ۲ مدال طلا و یک برنز شده است. حجاب محمدی‌ها چادر است و به آن افتخار می‌کند. می‌گوید: «کسی که به حجاب و ارزش‌های دینی خود معتقد باشد پوشیدگی مانع فعالیتش نمی‌شود؛ چه در عرصه کاری و چه در ورزش. شاید باشند کسانی که پوشیدگی را دست و پاگیر می‌دانند اما به نظر من کسی که بخواهد موفق شود در همه شرایط برای هدفش می‌جنگد تا پیروز شود.» محمدی‌ها در حال حاضر مشغول تمرین است و خود را برای شرکت در مسابقات پیش‌رویش آماده می‌کند.

لباس پیروزی

هانیه عاشوری؛ قهرمان مسابقات جهانی آلیش
 سال ۱۳۹۸، وقتی خیر قهرمانی دختری ایرانی در مسابقات جهانی کشتی آلیش منتشر شد، شاید نخستین سؤالی که ذهن خیلی از علاقه‌مندان به ورزش را درگیر خود کرد، این بود که مگر زنان هم می‌توانند کشتی بگیرند؟ هانیه عاشوری، با مدال طلای خود ثابت کرد که بانوان هم می‌توانند همیای مردان در ورزش باشند. کشتی‌خوش بدرخشند؛ آن هم با حجاب. نخستین بانوی طلایی تاریخ کشتی زنان ایران حدود ۵ سال است که وارد این رشته شده و اکنون مدال طلای رقابت‌های جهانی کشتی قزاقستان، قهرمانی کشتی آزاد و نایب‌قهرمانی کشتی فرنگی قرقیزستان، مدال طلا و نقره مسابقات کشتی زنان آسیا را در کارنامه ورزشی خود

